

В РЕКТОРАТІ

Восьмого січня відбулося перше в нинішньому році засідання ректорату, на якому розглянуто цілий ряд питань першорядного значення.

СЕРІОЗНІ зміни передбачаються на вечірньому факультеті, який буде ліквідовано і перетворено в другу зміну стаціонару. В цьому зв'язку ректорат прийняв рішення про те, що з 1 лютого кожен декан матиме три заступники, один з яких відповідатиме за вечірнє навчання. Наступного семестру, саме на другій зміні буде запроваджено нову форму організації навчального процесу — кожна півпара лекцій читатиметься не сорок п'ять хвилин, як раніше, а тільки 35.

КЕРІВНИК деканату кафедр суспільних і гуманітарних наук професор В. Г. Балицький виступив на засіданні з пропозицією: факультетам енергетики, інженерно-будівельному та машинно-будівельному складати державний екзамени з політекономії, а радіотехнічному, обчислювальної техніки, автоматики й мікроелектроніки — з філософії. Це стало предметом палких дискусій. Одні — за те, щоб погодитись з професором, інші — щоб надати студентам право вільного вибору екзамени, ще інші — щоб усі здавали тільки філософію.

Ухвалено — не поспішати з рішенням, приймати його тільки після детального обговорення на рівні кафедр.

НА РЕКТОРАТІ йшлося і про те, що треба не зволікаючи, прийняти основоположний документ життєдіяльності нашого інституту — Статут, проект якого був опублікований в газеті «За інженерні кадри». Визначено останній строк, до якого будуть прийматись пропозиції і пропозиції — це 31 січня. Отже, поспішайте всі, в кого є що додати до Статуту.

РЕКТОР інституту професор Б. І. Мокін повідомив, що напровесні студія хронікально-документальних фільмів знімає тимчасову стрічку про ВПІ. Знову ж таки прохання до кожного, хто має ділові, цікаві міркування щодо того, що варто відзняти обов'язково — приходьте в зал ректорату 16 січня о 9.00 — тут о цій порі відбудеться перша робоча зустріч з режисером і сценаристом, майбутнього фільму.

ЩОДНА новина політехнічний інститут матиме не забаром свого власного дільничного уповноваженого. Про це вже укладено відповідну угоду. Сподіваємось, що дільничний зуміє з повною віддачею використати на службі порядку ініціативу і енергію тих громадських формувань вузу, які поки що не об'єднали своїх зусиль.

До речі, про порядок. В святкові дні в одному з наших гуртожитків невідомий злочинець поранив конголезького студента. Це трохи не стало причиною ще серйозніших неприємностей. Довелося втручатись міліції. Ведеться слідство.

ЯКЩО ж продовжувати «кримінальну» тему, то слід сказати, що органами правоохоронної системи встановлено, що студент п'ятого курсу радіотехнічного факультету Кошелев. В душі справжній гангстерський традицій він запропонував одному з іноземних студентів покласти «на бочку» сім тисяч карбованців. Гроші були покладені, але трохи раніше їх порохували ті, кому це належить за службовим обов'язком.

Кошелев, треба сказати, не з останнього десятка — відмінник навчання, завше мав копійку, любив пожити, вірніше, тільки починав «на широкую ногу»... І ось...

Невже недарма заводимо свого дільничного?

ЕКЗАМЕНИ...

В самому розпалі — зима екзаменаційна сесія. Ночі без сну, тривоги, переживання, підручники, конспекти, консультації, взаємоперевірки, як у цих ось чотирьох, що на верхньому знімку. Це студенти вечірнього факультету В. Гринчук, Л. Рибичка, М. Белева, Б. Строганов, яких наш фотокореспондент Р. Кутков знав перед трудним екзаменом.

А на нижньому знімку студентка С. Руда складає екзамена з фізики доценту А. В. Хрущаку.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 2 (373)

П'ятниця, 12 січня 1990 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 2 коп.

Кандидат у депутати УРСР по Ленінському виборчому округу № 23 Мокін Борис Іванович

Мокін Борис Іванович, українець, народився у 1943 році у селі Старі Бабани Уманського району Черкаської області у сім'ї селянина. Освіта вища, у 1966 році закінчив Криворізький гірничорудний інститут, доктор технічних наук, професор. Працює ректором Він-

ницького політехнічного інституту. Одружений. Дружина — Мокіна Тетяна Никифорівна, викладач технікуму залізничного транспорту. Сини — Віталій, 15 років та Олександр, 7 років.

ТОВАРИШІ ВИБОРЦІ!

Мокін Борис Іванович — кандидат у народні депутати УРСР — це людина, яка за 39 років своєї трудової діяльності пройшла шлях від робітника цукрового заводу, електрика, бетонника комсомольської ударної будови до ректора інституту, вченого, який видав 130 наукових праць і має 14 винаходів.

Без перебільшення можна сказати, що Борис Іванович Мокін — це людина перебування. Енергійний, цілеспрямований, доброзичливий і чуйний до людей, він вражає своєю ерудицією, компетентністю не тільки у службових справах, але й у чисто життєвих стосунках, добре

обізнаний з проблемами і труднощами нашого суспільства, активно займається самопідготовкою у законодавчій справі по правах і можливостях радянського громадянина.

Обраний демократичним шляхом з 7-ми претендентів у червні 1989 року на посаду ректора політехнічного інституту, він за короткий період часу зумів перевести інститут на рейки перебування вищої школи шляхом створення чіткої організаційної структури, гуманізації інженерної підготовки та її тісного пов'язання з проблемами екології навколишнього середовища, демократизації нав-

чання, розширення прав студентського самоврядування, налагодження ділових контактів з зарубіжними навчальними закладами та фірмами. Велику увагу ректор інституту приділяє впровадженню навчання українською мовою, у цьому аспекті інститут є одним з провідних. Неабияка увага приділяється також вирішенню житлових та побутових проблем викладачів, співробітників та студентів.

Таким чином, ми маємо цілком слушну нагоду наголосити, що колективом Вінницького політехнічного інституту керує високоосвічена, культурна, принципова людина,

яка вміє відстоювати і захищати свою точку зору, з повагою ставиться до інших, користується авторитетом і повагою серед колег і студентів, широко відома у наукових, освітніх і виробничих колах України, відзначається радикальним і демократичним мисленням.

Отже, якщо ви бажаєте, щоб у Верховній Раді УРСР була людина, яка дійсно зможе відстоювати і захищати інтереси своїх виборців, яка добре розуміється на проблемах сучасного життя і перебуванні, яка бажає і вміє їх вирішувати, то голосуйте 4 березня 1990 року за **МОКІНА БОРИСА ІВАНОВИЧА!**

Виявлено довір'я

До редакції надійшли повідомлення, що п'яти нашим товаришам виявлено довір'я як громадським активістам, і висунуто їх кандидатами в народні депутати. Так, до обласної Ради пле-нум правління міської організації Товариства «Знання» запропонував кандидатуру декана кафедр суспіль-

них і гуманітарних наук, професора Віталія Григоровича Балицького, а пленум правління міського Товариства української мови — інженера обчислювального центру ВПІ Анатолія Михайловича Малигіна.

Студент інженерно-будівельного факультету Сергій Михайлович Онуфрійчук висунутий кандидатом в депутати міської Ради пленумом міського комсомолу, а співробітник кафедр суспільних і гуманітарних

наук Олександр Іванович Нижник — пленумом правління міського Товариства української мови.

Пленум Ленінського райкому комсомолу виявив довір'я студенту інженерно-будівельного факультету Ігорю Михайловичу Леонтюку — він балотується в депутати Ленінської райради.

ПОРУШУЄМО ПРОБЛЕМУ

Наш інститут — провідний вуз України по забезпеченості навчального процесу обчислювальною технікою. Однак ефективність застосування цієї техніки низька.

В чому ж причини? Які шляхи вирішення проблеми?

використання ЕОМ в навчальному процесі: навчання користувачів ЕОМ, викладачів і співробітників. Розв'язували всі ці проблеми на чисто ініціативній основі і це одна з основних причин недостатньо високої ефективності і вико-

ристання ЕОМ в навчальному процесі. Немає потенціальної оцінки того, кому, і яка техніка потрібна для ефективного проведення навчального процесу.

Цілком правомірним вважаю рішення

організацій?

На останньому хочеться наголосити особливо, бо з переходом НДЧ на нові господарські принципи дефіциту техніки продається на сторону без з'ясування потреб інших інститутських підрозділів, часто на шкоду навчальному процесу.

Рада по комп'ютеризації повинна керувати розвитком технічного й методичного забезпечення комп'ютерної підготовки.

З нашої точки зору структура технічного забезпечення має включати головний обчислювальний центр інституту (підпорядкований раді по комп'ютеризації), який повинен технічно й організаційно обслуговувати парк ЕОМ і дисплейних залів як головного центру, так і (Продовження на 2-стор).

КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Відповіді на ці питання спробуємо знайти, виходячи з досвіду впровадження в навчальний процес обчислювальної техніки на кафедрі автоматизації проектування.

Нам довелося вирішувати такі завдання: придбання ЕОМ і запуск їх в експлуатацію; забезпечення експлуатації ЕОМ технічним персоналом, магнітними носіями і спецапером для друку; створення методичного забезпечення для

ристання ЕОМ в навчальному процесі.

Враховуючи складність, високу вартість і дефіцитність обчислювальної техніки, доцільно було б якомога більше централізувати її розподіл, обслуговування і експлуатацію. На жаль, кафедра відтоді, як існує, централізовано для навчального процесу не одержала жодної ЕОМ. До речі, не збагну, хто, як, за якими правилами розподіляє в нашому ін-

про те, що керівництво комп'ютеризацією навчального процесу повинна очолити рада по комп'ютеризації. Такий раді потрібен статут з визначенням прав, обов'язків і перспективної програми. Може ця рада вирішувала б не тільки питання методичної роботи, а й централізовано розподіляла ЕОМ, які надходять до вузу, контролювала продаж кафедрами й підрозділами обчислювальної техніки стороннім

ТУРБОТА КОЖНОГО

Минулого року в Ленінському районі Вінниці зареєстровано 75 автопригод. Наслідки їх сумні — п'ять смертей, 76 — важкотравмованих. Не вміють орієнтуватися на вулицях діти — з їхньої вини найбільше неприємностей на дорогах.

Велике зло — п'аний за кермом. Торік нетверезі водії здійснили 4 аварії. «Врожай?»

Один загиблий, три надцять травмованих.

Багато порушень на рахунок власників автомобілів. «Відзначились» тут і деякі студенти політехнічного інституту. В другій половині минулого року, наприклад, автоінспектори затримали за порушення правил руху Володимира Шманова,

Рудомира Саркісяна, Лідію Савлевич.

Звичайно, обмежені сили ДАІ порядку на дорогах не навести. Це мусить бути турботою кожного водія і пішохода.

До теми автотранспорту на дорогах близько стоїть проблема його охорони. В Ленінському районі торік украдено 78 автомобілів і мотоциклів та мопедів. Ще раз наголошуємо — на території району функціонують кілька стоянок транспорту, котрі охороняються: біля заводу «Маяк», автовокзалу «Західний», заводу «Кристал», на розі вулиць Стахурського і Квятека, по вулиці Ленінського комсомолу, біля в/о «Термінал»,

парку культури і відпочинку ім. Горького, комісійного магазину по вул. Пирогова.

Рекомендуємо власникам автомобілів встановити на колесах гайки з секретом, встановити протиугінний засіб, підписати стекла машини.

А любителям легкого збагачення нагадуємо, що за крадіжку автотранспортних засобів можна позбутися волі на один-три роки, а якщо при цьому ще будуть дії, пов'язані з насильством, небезпечним для життя і здоров'я, чи з погрозою застосувати таке насильство, то можна, як то кажуть, «загрімити» на строк від трьох до семи років.

В. ПЕТРИШИН,
державтоінспектор
Ленінського РВВС,
старший лейтенант
міліції.

ДОБРОМ І ЛАСКОЮ

Давно уже сказано, що найбільше багатство держави — здоров'я її народу. Правда, від повторення цієї істини здоров'я не додається, за нього треба боротися, про нього треба дбати з тією ж або ще й більшою наполегливістю, ніж дбаємо, скажімо, про квітник чи овочеву грядку. Таки дуже тривожний факт, що серед кожних ста студентів сімдесят мають якусь хворобу, чотири відсотки випускників через важкі хвороби взагалі не можуть приступити до роботи, десять процентів юнаків з цієї ж причини не призиваються на службу в армію.

Певна річ, за таких обставин неоціненне значення має профілактична медицина, а якщо говорити конкретно про наш інститут, то санаторій — профілакторій, в якому, без перебільшення, створено зразкові умови для того, щоб поправити здоров'я чи зміцнити його. На жаль, не всі це знають і просто дивуються, що така здравниця часто-густо буває недовантаженою. Гадаю, що першочергова вина тут лежить на наших профспілках, котрі погано займаються або й зовсім не займаються пропагандою. З іншого боку відбиває охоту бюрократичний підхід до оформлення документів. Навіщо вони взагалі? Профілактика потрібна кожному і без діагнозу.

Ну, а якщо вже така

в ньому необхідність, то в профілакторії досить кваліфікованих лікарів, які й самі з'ясує, що у вас болить, де потрібне їхнє втручання, алж тут і своя лабораторія, і кабінет ЕКГ.

Розглядаю свою замітку до газети, як спробу заповнити ту прогалину в рекламі санаторію, котра допущена нашими профспілками Керує

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я

ми називають руки Л. І. Присяжніков, кожному хочеться на масажі. Висока не тільки професійна, а й душевна кваліфікація в таких сестер, як М. К. Гладка, М. Д. Савинська.

В профілакторії, як на підбір, доброзичливі всі санітарочки і чергові. Окрику чи невдоволення тут не почуєш і не побачиш. Те ж — і

НА ІНСТИТУТСЬКОМУ СТАДІОНІ

профілакторієм діяльна, підприємлива, ініціативна людина П. П. Коба. Саме завдяки його зусиллям тут створені належні умови перебування і панує стиль добра і ласки, які лікують ефективніше, ніж препарати і таблетки. Не можна собі просто уявити, щоб такі лікарі, як Е. М. Чорний, Н. І. Велика, А. Г. Сліпенчук зустріли тебе похмуро, роздратовано. Завжди на їхніх обличчях — увага, приязнь і тепла усмішка. Повірте, що це дуже приємно, це схоже до довіри, мимоволі починаєш думати, що твоїм здоров'ям цікавляться не тільки в силу службового обов'язку, а зі звичайного людського співчуття.

Одне задоволення користуватись послугами водолікування. Всього тут до тебе всміхається сердечна, дивовижно працьовита медсестра О. С. Демечук. Золоти-

в ідальні. Відзначити хочеться, насамперед, шеф-повара С. І. Сивакову, поварів М. С. Ніконову, Н. В. Архковську, які з невеликого набору продуктів, котрі надходять з бази, готують різноманітні і дуже смачні страви.

Таким чином, санаторій у нас чудовий, цілком у дусі сучасних вимог. Належить тільки подумати про те, як його ефективніше використати. А що коли об'єднати зусилля профілакторію, кафедри фізвиховання, медпункту, служби громадського харчування і виробити спільний план залучення студентів, викладачів, співробітників до самостійної фізичної підготовки і вчасної профілактики? Переконана, що це різко поліпшило б загальний стан здоров'я в нашому інституті.

Г. ЛАСТОВСЬКА,
доцент кафедри наукового комунізму.

СПРАВИ КОНТРОЛЕРСЬКІ

матики **Б. Г. Кудрін,** науковий, — доцент кафедри прикладної математики і обчислювальних систем **М. А. Солянниченко,** адміністративно-господарський — доцент ка-

федри організації робітвизованого виробництва **В. Б. Демешко,** соціально-побутовим відділом буде керувати старший науковий співробітник кафедри АІВТ **Б. П. Зель.**

СКІЛЬКИ НАС?

Всього жителів	373,9 тисячі
Чоловіків	180,6 тисячі
Жінок	193,3 тисячі
Українців	294,2 тисячі (76 процентів)
Росіян	63,27 тисячі (16,4 процента)
Євреїв	15,4 тисячі (4 проценти)
Поляків	2,6 тисячі (0,7 процента)
Білорусів	2,2 тисячі (0,6 процента)
Молдаван	0,8 тисячі (0,2 процента)
За 1988 р.	
Народилось	5,981 чол.
Померло	2,547 чол.
Прибуло	22,097 чол.
Вибуло	15,359 чол.
Механічний приріст	6,738 чол.

ЗА ДАНИМИ МІСЬКСТАТУ

Працюючих	205,6 тисячі чол.
у народному господарстві	90 тис. чол.
в т. ч. в промисловості	76,8 тисячі чол.
Апарат відповідальних працівників міста:	
партійний	80 чол.
комсомольський	32 чол.
профспілковий	3 чол.
радянський	63 чол.
у відділах міськрайвиконкомів	270 чол.
Лікарів	1523 чол.
Працівники культури	2285 чол.
Наукових працівників	500 чол.
Педагогів	9000 чол.
Кооператорів	5212 чол.
Пенсіонерів	60 тисяч чол.
Студентів вузів	19,2 тисячі чол.
Учнів технікумів	13,6 тисячі чол.
Учнів ПТУ	26,7 тисячі чол.

(Початок на 1-й стор.) обчислювальних центрів факультетів і кафедр. При цьому, очевидно, треба визначити, що розуміти під поняттям «дисплейний зал» і «обчислювальний центр» стосовно нашого вузу. Сьогодні на кафедрах є різноманітні набори обчислювальної техніки і різна кількість місць в дисплейних залах. Чи варто, наприклад, розглядати, як дисплейний зал, в якому чотири дисплеї? А якщо в залі чотири персональних ЕОМ — це обчислювальний центр, чи ні?

Виходячи з того, що учбове навантаження планується мінімум на 0,5 групи, оптимальним є дисплейний зал, в якому 16 робочих місць. Оскільки багато ЕОМ не можуть забезпечити в реальному часі роботу такої кількості користувачів, а також, враховуючи обмеження по технічному забезпеченню, сьогодні можна проводити заняття, саджаючи за дисплей чи персональний ЕОМ двох студентів. Таким чином, дисплейним треба вважати зал, об-

ладаний мінімум вісьмома дисплеями і 16 посадочними місцями, а обчислювальним — центр, що забезпечує роботу дисплейного залу з вищевказаними характеристиками. Дисплейні зали і обчислювальні центри по-

ОЦ, можуть мати право на існування. Дисплейні зали, що не відповідають таким вимогам, повинні реорганізуватися, оскільки учбових процес у них проводиться з порушеннями.

Ще кілька міркувань

КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

винні бути атестовані і зареєстровані в учбовій частині.

Висока вартість обчислювальної техніки і складність її обслуговування, робить нецільним створення дисплейних залів і ОЦ на окремих непрофільних кафедрах. Тільки концентрація сил і засобів забезпечити високий технічний, організаційний і методичний рівень. На всіх факультетах варто провести концентрацію техніки і створити по 2—3 дисплейних зали, поклавши технічне й організаційне їх обслуговування на головний ОЦ вузу. Тільки такі кафедри, як ОЦ, АП, ПМ і ОС, АІВТ, АСУ та інші, котрі мають спеціалістів і налагоджені

з приводу технічної політики в сфері комп'ютеризації. В інституті склалися з цього приводу дві діаметрально протилежні думки. Одні обстоюють розвиток парку великих і малих ЕОМ з дисплейними станціями, інші наполягають тільки на розвитку персональних ЕОМ. Очевидно, ці крайні точки зору повинні сьогодні не протиставлятися, а доповнювати одна одну. В перспективі головний ОЦ стає не основою загальноінститутської локальної мережі, що об'єднує класи автоматизованих робочих місць (АРМ) на базі персональних ЕОМ. Однак сьогодні нагальною стала необхідність створення кількох загаль-

ноінститутських залів персональних ЕОМ вільного доступу, котрі б працювали з 8 годин до 22.00. Один зал слід оснастити тільки персональними ЕОМ імпортного виробництва. Це потрібно не лише студентам-іно-

земцям, а й радянським, позаяк багато наших підприємств теж забезпечуються імпортною технікою.

Другим важливим напрямком діяльності комісії по комп'ютеризації має стати керівництво методичним забезпеченням навчального процесу з застосуванням ЕОМ. Основні цілі такої роботи визначені в комплексі учбово-методичних документів системи безперервної підготовки студентів вузів в сфері застосування обчислювальної техніки (М, МВ і ССО, СССР, 1987).

Хочу наголосити — раніше ми ставили успішне впровадження ОТ в учбовий процес в інституті вони майже від того, як швидко

ПОРУШУЄМО ПРОБЛЕМУ

кожен викладач стане програмістом. Це була помилка. Практично всі викладачі пройшли семінар по програмуванню, але тільки незначна частина їх освоїла і застосовує навички програмістів. Більшість же розчарувалася.

Світовий досвід використання ОТ в учбовому процесі свідчить, що більшість викладачів не розробляють, а користуються програмним продуктом і повинні вчитися, як користувачі. А програмним продуктом для учбового процесу повинна бути «дружня» програма, котра б забезпечила можливість роботи користувача. Де узяти такі «дружні» програми?

Вони розробляються у вузах країни, в НДІ вищої школи, частина імпортних програм адаптована до вітчизняної техніки. Список таких програм постійно публікується в збірниках алгоритмів і програм. Правда, в учбовий процес нашого інституту вони майже

не впроваджуються. Це зв'язано з відсутністю системи впровадження програмного продукту в цей процес.

Основною ланкою системи повинен стати сектор забезпечення учбового процесу головного ОЦ, котрий зобов'язаний постачати кафедрам інформацію про наявні в Сюзі учбові програми, готувати їх для впровадження, що повинно фіксуватися актом приймання-здачі. Сектор має створити банк учбових програм. Кафедра, яка розробила чи самостійно впровадила в учбовий процес програму, передає її в загальноінститутський фонд алгоритмів і програм за актом. Процес необхідний, але планувати, як один з основних видів методичної роботи. Враховуючи трудомісткість і важливість даного виду роботи, мабуть, доцільно створити у вузі відповідний фонд матеріального заохочення.

(Закінчення в наступному номері).

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.